

STORTINGET

Innst. 326 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:180 S (2017–2018)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tore Storehaug og Steinar Reiten om ikke å gi utvinningstillatelser i særlig verdifulle og sårbare områder

Til Stortinget

Bakgrunn

Følgende forslag fremmes i representantforslaget:

- «1. Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny forskrift i petroleumsloven som fastslår at i særlig verdifulle og sårbare områder (SVO) skal naturverdiene veie tyngre enn olje- og gassvirksomhet. I slike definerte SVO-er skal det ikke tildeles utvinningstillatelser.
2. Stortinget ber regjeringen trekke tilbake tildelingene av blokk 6307/2 og 6307/5, som ble gitt i TFO 2017 (tildeling i forhåndsdefinerte områder).»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Espen Barth Eide, Hege Haukeland Liadal, Runar Sjøstad og Tove-Lise Torve, fra Høyre, Liv Kari Eskeland, Mats A. Kirkebirkeland, Aase Simonsen og Lene Westgaard-Halle, fra Fremskrittspartiet, Terje Halleland og Gisle Meininger Saudland, fra Senterpartiet, Sandra Borch og Ole André Myhrvold, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars

Haltbrekken, fra Venstre, lederen Ketil Kjenseth, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, og fra Miljøpartiet De Grønne, Per Espen Stoknes, viser til forslag om å endre måten man forholder seg til SVO-er i forvaltningsplanene. Komiteen viser til at det gjennom tidligere stortingsmeldinger er vedtatt hvordan naturverdiene skal veies opp mot olje- og gassvirksomhet.

Komiteen viser til at områdene som er definerte som sårbare områder, signaliserer viktigheten av å vise særlig aktsomhet i disse områdene, og at regelverket allerede i dag stiller særlige krav til en gitt aktivitet som utøves.

Komiteen viser til at kravene kan gjelde hele eller deler av det aktuelle området og må vurderes konkret for det enkelte område. Komiteen viser videre til at særlig verdifulle og sårbare områder ikke gir direkte virkninger i form av begrensninger for næringsaktivitet, men signaliserer viktigheten av å vise særlig aktsomhet i disse områdene, jf. Innst. 502 S (2012–2013) og Innst. 455 S (2016–2017).

Komiteen viser til at det er etablert tidsbegrensninger for leteboring i oljeførende lag i enkelte områder på norsk sokkel. Formålet med slike vilkår er å ytterligere redusere risiko for skade på miljøet i tidsrom hvor naturressursene kan være særlig sårbare, som under gytevandring eller gyting. I enkelte områder er det også etablert tidsbegrensninger for seismiske undersøkelser.

Komiteen mener at norske havområder må forvaltes i et helhetlig økosystembasert perspektiv for å legge til rette for bærekraftig bruk av norske havområder. Hensynet til miljøverdiene i det enkelte SVO skal ivaretas på en mest mulig hensiktsmessig måte som både ivaretar hensynet til miljøverdiene og gir grunnlag for økonomisk aktivitet blant annet innen petroleum,

fiskeri, havbruk og skipsfart. Dette er i tråd med dagens forvaltningsplanssystem og avgjørende for å opprettholde både verdiskaping og rene og sunne hav. I en slik forvaltning mener komiteen at områder som på grunn av deres naturverdier er definert som særlig verdifulle og sårbare (SVO), fortsatt må forvaltes slik at hensynene til de spesifikke naturverdiene i det gitte området ivaretas på en god måte etter føre-var-prinsippet.

Komiteen viser til at de konkrete blokkene som omtales i representantforslaget, ligger i Norskehavet, og at Stortinget behandlet en oppdatering av forvaltningsplanen for området, inkludert rammer for petroleumsvirksomheten, våren 2017, jf. Innst. 455 S (2016–2017). Stortinget ba i den forbindelse regjeringen ikke iverksette petroleumsvirksomhet, inkludert leting og seismikkskyting i Froan/Sularevet og Iverryggen, fram til en helhetlig marin verneplan for alle de norske havområdene er lagt frem for Stortinget. Komiteen viser til at regjeringen har fulgt opp dette i påfølgende konsepsjonsrunder. Utvinningstillatelse 934, som ble tildelt i januar 2018 og helt eller delvis omfatter de konkrete blokkene det vises til i representantforslaget, ligger utenfor Froan/Sularevet og Iverryggen.

Komiteen merker seg at Norge har sluttet seg til de globale Aichi-målene i Konvensjonen for biologisk mangfold om blant annet bevaring av 10 pst. av norske havområder. Komiteen ønsker å belyse at regjeringen siden 2009 har jobbet med en nasjonal plan for marint vern, men at det per i dag mangler tidfesting av når de internasjonale forpliktelsene er tiltenkt å være oppfylt. Stortinget har imidlertid bedt om at en slik plan legges frem senest innen 2020.

Komiteen mener at arbeidet med marin verneplan må ivareta og opprettholde funksjonen til de viktigste, mest sårbare og verdifulle naturområdene i hele norsk økonomisk sone i tråd med Aichi-målene. Komiteen merker seg at det lyses ut stadig flere utvinningstillatelser for petroleumsvirksomhet i SVO-områder og at aktiviteten i disse tillatelsene må gjennomføres slik at hensynet til verdiene ivaretas. Komiteen har videre merket seg at det er svært liten overlapp mellom de 36 kandidatområdene til marint vern og områder som er åpnet for petroleumsvirksomhet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Miljøpartiet De Grønne, mener at faggrunnlaget og de 36 kandidatområdene som ble kartlagt i 2004 til marine verneområder, skal legges til grunn for det videre arbeidet med marine verneområder sammen med ny kunnskap som er tilkommet i disse områdene. Flertallet mener at disse områdene må sikres frem til status for de marine verneområdene er avklart gjennom en helhetlig nasjonal plan for marine verneområder og

prioriterte områder som er definert som særlig verdifulle og sårbare (SVO), slik Stortinget har vedtatt gjennom innstillingen til Meld. St. 35 (2016–2017), Innst. 455 S (2016–2017), hvor Stortinget ba regjeringen legge fram en egen sak om dette senest i 2020.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Venstre, viser til at utvinningstillatelsen som omfatter hele eller deler av blokkene 6307/2 og 6307/5, allerede har blitt tildelt på ordinær måte og med vilkår for å ivareta hensynet til det ytre miljø.

Dette flertallet viser til at det er viktig med forutsigbarhet og faktabaserte vurderinger ved reguleringen av virksomheten, som et viktig konkurransefortrinn for norsk sokkel.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Miljøpartiet De Grønne mener at norske havområder må forvaltes i et helhetlig økosystembasert perspektiv. Dette er i tråd med dagens forvaltningsplanssystem og avgjørende for å opprettholde rene og sunne hav. I en slik forvaltning mener disse medlemmer at områder som på grunn av deres naturverdier er definert som særlig verdifulle og sårbare (SVO), må forvaltes spesielt strengt etter føre-var-prinsippet. Disse medlemmer mener derfor at miljøfaglige råd i SVO-områder må være førende, og at SVO-områder i sin helhet ikke bør inkludere petroleumsvirksomhet.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om å ikke tillate petroleumsvirksomhet i områder som er definert som særlig verdifulle og sårbare (SVO) i forvaltningsplanssystemet på grunn av sine naturverdier.»

Disse medlemmer har merket seg at de fleste tildelinger av oljeblokker i SVO-områder har skjedd i strid med miljøfaglige råd. Disse medlemmer merker seg også at dette kan synes som en trend som i økende grad kan være på kant med forvaltningsplanssystemets intensjon om å ivareta havområdenes økologiske funksjoner og naturmangfold. Disse medlemmer mener derfor at SVO-områder i sin helhet skal forvaltes uten petroleumsvirksomhet grunnet deres naturverdier. Disse medlemmer viser til, vedrørende forslagsstillernes forslag om å trekke tilbake tildelingene av blokk 6307/2 og 6307/5, at det videre er petroleumsløven § 10-13 som regulerer tilbakekall av en utvinningstillatelse. Disse medlemmer mener vilkårene er oppfylt i denne saken ved at det kan vises til at miljøfaglige råd om å ikke lyse ut blokker i SVO-områder har blitt systematisk overprøvd. Disse medlemmer mener derfor at tillatelsene er gitt på feil grunnlag.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om å trekke tildelingene av blokk 6307/2 og blokk 6307/5, jf. petroleumsløven § 10-13 som regulerer tilbakekall av en utvinningstillatelse.»

Disse medlemmer merker seg at Norge internasjonalt har forpliktelser til å etablere marine verneområder i ti prosent av norske havområder i hele norsk økonomisk sone, jf. Aichi-målene i Konvensjonen for biologisk mangfold.

Disse medlemmer viser til at regjeringen siden 2009 har jobbet med en nasjonal plan for marint vern, men at det per i dag mangler tidfesting av når de internasjonale forpliktelsene er tiltenkt å være oppfylt. Stortinget har imidlertid bedt om at en slik plan legges frem senest innen 2020.

Disse medlemmer mener at arbeidet med marin verneplan må ivareta og opprettholde funksjonen til de viktigste, mest sårbare og verdifulle naturområdene i hele norsk økonomisk sone i tråd med Aichi-målene. Disse medlemmer merker seg at det lyses ut stadig flere petroleumslisenser i SVO-områder, inkludert for områder som også er på kandidatlisten for marint vern, før disse behandles etter naturmangfoldloven. Disse medlemmer mener at de 36 ulike kandidatområdene til marint vern som ble kartlagt i 2004, må etableres som marine verneområder gjennom regjeringens igangsatte plan for arbeidet med marine verneområder og unntas petroleumssaktivitet dersom de miljøfaglige rådene tilsier dette.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen om å tidfeste en marin verneplan med mål om å oppfylle internasjonale forpliktelser for marint vern i tråd med Aichi-målene i Konvensjonen for biologisk mangfold.»

«Stortinget ber regjeringen om å ikke igangsette petroleumssaktivitet i områder som er inkludert som kandidatområder til marint vern som ble kartlagt i 2004.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne viser til Innst. 130 S (2017–2018), der disse medlemmer foreslår å stanse 24. konsesjonsrunde på norsk sokkel. Disse medlemmer viser til at verden allerede har funnet mer olje og gass enn klimaet tåler og at ytterligere leting og utbygging på norsk sokkel er i strid med Paris-avtalen. Disse medlemmer vil videre peke på at ytterligere leting etter olje og gass også vil være økonomisk ulønnsomt i en fremtid der verden gjennomfører nødvendige klimatiltak – ettersom markedet for fossil energi vil forsvinne i takt med at verden omstilles.

Disse medlemmer viser til at Høyre/Fremskrittsparti-regjeringen ikke har fulgt en eneste en av de miljøfaglige advarslene som har omhandlet å ikke tildele blokker gjennom konsesjonsrundene i sårbare områder. Ingen tidligere regjering har like systematisk unnlatt å følge miljøfaglige råd.

Disse medlemmer viser til at senest 16. januar i år, to dager etter at Jeløya-plattformen ble lagt fram, tilbød olje- og energiministeren oljeselskapene å bore etter olje i sårbare kystområder, mot Miljødirektoratets klare advarsel. Ett av områdene er 10 km fra land og er viktig for fisk og sjøfugl.

Disse medlemmer viser til at det i regjeringserklæringen fra Jeløya står at ved tildeling av utvinnings-tillatelser i den pågående 24. konsesjonsrunden skal man følge miljøfaglige råd i eller nær særlig verdifulle områder (SVO). Disse medlemmer vil minne om at Norsk Polarinstitutt frarådet på sin side oljeaktivitet i 37 av blokkene i konsesjonsrunden. Miljødirektoratet fraråder utlysning av 20 blokker innenfor en radius på 100 km fra Bjørnøya, basert på ny kunnskap om store miljø- og beredskapsmessige utfordringer i dette området gjennom hele året. Miljødirektoratet anbefaler derfor at radius på området rundt Bjørnøya der det ikke tillates petroleumsvirksomhet, utvides fra nåværende 65 km til 100 km ved oppdatering av forvaltningsplanen.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med oppdateringen av forvaltningsplanen for Lofoten og Barentshavet opprette et petroleumsfritt område i en radius på 100 kilometer rundt Bjørnøya og i påvente av dette ikke tildele blokker i området.»

«Stortinget ber regjeringen i forbindelse med 24. konsesjonsrunde ikke gi tillatelse til petroleumsvirksomhet i noen av de blokkene hvor Norsk Polarinstitutt, Miljødirektoratet eller Havforskningsinstituttet har frarådet slik virksomhet.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen om å ikke tillate petroleumssaktivitet i områder som er definert som særlig verdifulle og sårbare (SVO) i forvaltningsplanssystemet på grunn av sine naturverdier.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen om å trekke tildelingene av blokk 6307/2 og blokk 6307/5, jf. petroleumsløven

§ 10-13 som regulerer tilbakekall av en utvinningstillatelse.

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen om å tidfeste en marin verneplan med mål om å oppfylle internasjonale forpliktelser for marint vern i tråd med Aichi-målene i Konvensjonen for biologisk mangfold.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen om å ikke igangsette petroleumsaktivitet i områder som er inkludert som kandidatområder til marint vern som ble kartlagt i 2004.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Miljøpartiet De Grønne:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen i forbindelse med oppdateringen av forvaltningsplanen for Lofoten og Barentshavet opprette et petroleumsfritt område i en radius på 100 kilometer rundt Bjørnøya og i påvente av dette ikke tildele blokker i området.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen i forbindelse med 24. konsesjonsrunde ikke gi tillatelse til petroleumsvirksomhet i noen av de blokkene hvor Norsk Polarinstitutt, Miljødirektoratet eller Havforskningsinstituttet har frarådet slik virksomhet.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Venstre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument 8:180 S (2017–2018) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tore Storehaug og Steinar Reiten om ikke å gi utvinningstillatelser i særlig verdifulle og sårbare områder – vedtas ikke.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 24. mai 2018

Ketil Kjenseth

leder

Else-May Botten

ordfører

VEDLEGG**Brev fra Olje- og energidepartementet v/statsråd Terje Søviknes til Stortinget, datert 18. april 2018****Vedrørende representantforslag 180 S (2017-2018) om ikke å gi utvinningstillatelser i særlig verdifulle og sårbare områder**

Jeg viser til representantforslag 180 S (2017-2018) om ikke å gi utvinningstillatelser i særlig verdifulle og sårbare områder fra representantene Tore Storehaug og Steinar Reiten.

Hensynet til det ytre miljø og andre næringer har fra starten vært en integrert del av forvaltningen av petroleumssressursene på norsk kontinentalsokkel. Dette gjelder i alle faser av virksomheten – fra åpning av nye områder, via tildelinger av utvinningstillatelser og til gjennomføring av leting, utbygging, drift og avslutningen av et felt. Det er bred politisk enighet om petroleumspolitikken på Stortinget og har vært det gjennom flere Storting og regjeringer.

Regjeringens ambisjon er at norsk petroleumsvirksomhet skal være verdensledende på HMS. Det er utviklet et omfattende HMS-regelverk som stiller strenge krav til selskapenes sikkerhet og deres styring av virksomheten. Regelverkets funksjonelle karakter innebærer at kravene til forsvarlighet blir strengere når virksomheten foregår i områder som tilsier strenge krav. Ingen petroleumsvirksomhet på norsk sokkel gjennomføres med mindre den kan utføres på en forsvarlig måte. Det kreves samtykke eller myndighetstillatelse for all aktivitet, inkludert leting, utbygging, drift og avslutning.

Myndighetsansvaret for det ytre miljø ligger hos Klima- og miljødepartementet og Miljødirektoratet. Gjennom HMS-forskriftene og tillatelser etter forurensningsloven setter myndighetene vilkår for virksomheten. Det stilles strenge krav til at operatørene bruker kjemikalier som inneholder minst mulig miljøfarlig stoff, at utslippene er så lave som mulig og at operatørene utvikler ny teknologi. Dette har ført til at mange av utslippene er mye lavere enn før. Pålagt miljøovervåking bidrar til at effektene av utslippene holdes under oppsikt.

I forvaltningsplanene for havområdene er det identifisert områder som er særlig verdifulle og sårbare (SVO). Dette er områder som ut fra naturfaglige vurderinger har vesentlig betydning for det biologiske mangfoldet og den biologiske produksjonen i havområdet, også utenfor områdene selv. Eksempler på miljøverdier i særlig verdifulle og sårbare områder er viktige leve- eller gyteområder for fisk, viktige leveområder for sjøfugl, eller korallforekomster. Områdene er valgt ut ved hjelp av forhåndsdefinerte kriterier, hvor betydning for biologisk mangfold og biologisk produksjon har vært de viktigste, jf. Meld. St. 37 (2012-2013) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Nordsjøen og Skagerrak (for-

valtningsplan) og Meld. St. 35 (2016–2017) Oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet.

Særlig verdifulle og sårbare områder medfører ikke direkte virkninger i form av begrensninger for næringsaktivitet, men signaliserer viktigheten av å vise særlig aktsomhet i disse områdene. For å beskytte verdifulle og sårbare miljøverdier kan det, for eksempel med hjemmel i gjeldende regelverk, stilles særlige krav til en gitt aktivitet som utøves. Kravene kan gjelde hele eller deler av det aktuelle området, og må vurderes konkret, jf. Meld. St. 37 (2012-2013). Tilsvarende omtale finnes i Meld. St. 35 (2016–2017). Det er fastsatt rammer for petroleumsvirksomhet i flere særlig verdifulle og sårbare områder. I Innst. 502 S (2012–2013) fremgår det at "Komiteen er enig i at særlig verdifulle og sårbare områder ikke gir direkte virkninger i form av begrensninger for næringsaktivitet, men signaliserer viktigheten av å vise særlig aktsomhet i disse områdene." Også i innstilling til Meld. St. 35 (2016–2017), Innst. 455 S (2016–2017), er det en tilsvarende vurdering fra komiteen.

Det er med andre ord ikke slik at det ikke kan være eksempelvis petroleumsvirksomhet, skipsfart og/eller fiskerivirksomhet i enkeltområder som er definert som SVOer. Hensynet til miljøverdiene i den enkelte SVO ivaretas på en mest hensiktsmessig måte ved å finne treffsikre og kostnadseffektive virkemidler som både ivaretar hensynet til miljøverdiene og gir grunnlag for økonomisk aktivitet. Det finnes produserende felt som ligger helt eller delvis innenfor en SVO, og miljøverdiene blir ikke forringet av den grunn. Eksempelvis har Snøhvit i Barentshavet produsert i mer enn 10 år i et slikt område.

Det er en risiko for akuttutslipp (uhellsutslipp) ved petroleumsvirksomhet. Det er imidlertid lav sannsynlighet for et stort akuttutslipp fra petroleumsvirksomheten. Det skyldes blant annet at næringen har et høyt sikkerhetsnivå og kontinuerlig arbeider med ytterligere å redusere risiko for akutte utslipp. Et stort akuttutslipp av olje kan medføre betydelige miljøkonsekvenser. Et akuttutslipp av gass vil ha begrenset negativ påvirkning på miljøet. Det har vært få større utslipp av råolje på norsk sokkel, og det har ikke vært uhellsutslipp av olje på norsk sokkel som har nådd kysten i løpet av de mer enn 50 årene med aktivitet. Det er ikke påvist skade på havmiljøet som følge av de akuttutslipp som har skjedd i perioden. Oljevern tiltak vil redusere konsekvensene av eventuelle større, akutte oljeutslipp. Det stilles derfor krav til oljevernberedskap overfor rettighetshaverne. I områder med naturverdier som deler av året er særlig sårbare for oljeutslipp er det også, som et føre-var-tiltak,

etablert tidsbegrensninger for leteboring i oljeførende lag i slike perioder, jf Prop. 80 S (2017 – 2018) Utbygging og drift av Johan Castberg-feltet med status for olje- og gassvirksomheten.

Formålet med slike vilkår er å minimere risiko for skade på miljøet i tidsrom hvor naturressursene kan være særlig sårbare, for eksempel under gytevandring eller gyting. Slike områdebaserte vilkår og begrensninger vil, både hva gjelder seismiske undersøkelser og leteboring i oljeførende lag, inntas som vilkår i en utvinningstillatelse når denne tildeles. Selskapene er dermed pålagt å etterleve disse vilkårene.

Blokkene 6307/2 og 6307/5 som det refereres til i representantforslaget ligger i et område som blant annet på grunnlag av konsekvensutredninger, ble åpnet for petroleumsvirksomhet av Stortinget i 1985. Disse blokkene har vært tilgjengelig for nominasjon og tildeling siden den gang.

Stortinget har behandlet spørsmålet om arealmessige rammer for petroleumsvirksomhet i denne delen av Norskehavet i flere omganger etter åpningen av arealet. Siste gang det skjedde var i 2017 gjennom behandlingen av Meld. St. 35 (2016-2017). Ved sin behandling av denne stortingsmeldingen sluttet Stortinget seg til å videreføre rammene for petroleumsvirksomhet i dette området som ble lagt i St. meld. nr. 37 (2008-2009) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Norskehavet (forvaltningsplan). Dette innebærer at det ikke skal tildeles konsesjoner i spesifiserte blokker i området Møre-bankene, Froan/Sularevet og Iverryggen, jf Innst. 455 S (2016-2017). De aktuelle blokkene som representantene trekker frem ligger utenfor det området hvor Stortinget har bestemt at det ikke skal tildeles konsesjoner. For de aktuelle blokkene er det satt begrensninger som skal ivareta hensynet til de konkrete miljøverdiene i området. Disse begrensningene har Stortinget sluttet seg til og departementet har tatt disse inn i utvinningstillatelsene som vilkår for virksomheten.

I Innst. 455 S (2016–2017) ble også følgende forslag fremmet av et mindretall: «Stortinget ber regjeringen om at det ikke åpnes for petroleumsvirksomhet, inkludert leting og seismikkskyting, i de særlig verdifulle områdene i Norskehavet.» Dette forslaget falt med 85 mot 15 stemmer i voteringen.

Før en konsesjonsrunde blir utlyst, blir det gjennomført en offentlig høring. Rammen for høringene er nedfelt i Meld. St. nr. 28 (2010-2011) En næring for framtida – om petroleumsvirksomheten. Formålet med høringen er å avklare om det har kommet ny, vesentlig informasjon som er relevant for beslutningen om hvor det skal være petroleumsvirksomhet etter at Stortinget sist behandlet rammene for petroleumsvirksomheten i et havområde. For Norskehavet var det ved behandlingen av Meld. St. 35 (2016-2017). De omtalte blokkene ble innlemmet og utlyst i TFO-arealet i forbindelse med

TFO 2017. I tråd med etablert praksis var også utlysning av TFO 2017 på høring før den ble utlyst i mai 2017.

Representantene foreslår i forslag 2 i representantforslaget at tildelingen av blokkene 6307/2 og 6307/5 skal trekkes tilbake. Disse blokkene ble i mars 2018 tildelt til Lundin (operatør), Petoro, VNG og Statoil i konsesjonsrunden TFO 2017 og utgjør utvinningstillatelse 934. Tildeling av tillatelser er som nevnt over resultatet av en omfattende prosess som starter med Stortingets beslutning om åpning av områdene før de aktuelle blokkene lyses ut med eventuelle vilkår og selskapene inviteres til å søke tildelinger. Hver søknad har deretter blitt vurdert opp mot de kunngjorte tildelingskriterier, og forhandlinger med søkerne har blitt gjennomført før regjeringen har tatt stilling til tildeling. I denne prosessen har berørte interesser og departementer blitt hørt og deltatt på ulike stadier.

Petroleumsløven § 10-13 regulerer tilbakekall av en tillatelse. Bestemmelsen oppstiller strenge vilkår for når tilbakekall kan gjøres. Det kreves blant annet alvorlig eller gjentatte overtredelser av petroleumsløven, forskriftene eller vilkår og pålegg, eller at det er gitt uriktige opplysninger i søknad eller tilbakeholdt opplysning av betydning. De fastsatte vilkårene for tilbakekall av tillatelsen er ikke oppfylt i denne saken.

For å nå målsetningene i petroleumspolitikken er det etablert en klar og tydelig ansvarsfordeling mellom myndighetene og oljeselskapene. En viktig egenskap med reguleringen av virksomheten og et viktig konkurransefortrinn for norsk sokkel, har vært forutsigbarhet og faktabaserte vurderinger. Myndighetene regulerer sektoren ved å sette klare og forutsigbare rammer. Å skape usikkerhet rundt rammene vil derfor være svært uheldig.

